

Vianočná radosť vychádza z odpustenia

Pápež František počas generálnej audiencie v Aule Pavla VI. - AFP
14/12/2016 13:48

Vatikán 14. decembra – V adventnej atmosfére generálnej audiencie sa dnes Svätý Otec František opäť venoval téme nádeje v duchu Izaiášovho proroctva. Podľa svojho zvyku zapojil prítomných do katechézy dialogickou formou. V Aule Pavla VI. s pódium upraveným pre sobotňajší benefičný koncert si pútnici na úvod vypočuli tieto slová z 52. kapitoly Izaiáša: *«Aké milé sú na horách nohy posla blahozvesti, čo oznamuje pokoj, zvestuje blaho, oznamuje spasenie, hovorí Sionu: „Tvoj Boh kraluje.“ Plesajte, jasajte spolu, sutiny Jeruzalema, veď Pán potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem! Pán si obnažil sväté rameno pred očami všetkých národov a všetky končiny zeme uvidia spásu nášho Boha»* (Iz 52,7.9-10).

Plné znenie katechézy Svätého Otca

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Približujeme sa k Vianociam a prorok Izaiáš nám ešte raz pomáha otvoriť sa nádeji prijímajúc Dobrú zvesť o príchode spásy. Izaiášova 52. kapitola začína pozvaním adresovaným Jeruzalemu, aby sa prebudil, striasol zo seba prach a reťaze a zaodel sa do tých najkrajších šiat, lebo Pán prišiel oslobodiť svoj ľud (v. 1-3). A dodáva: *«Môj ľud spozná moje meno, preto v ten deň (spozná), že som to ja, čo vraví: Hľa, tu som!»* (v. 6).

Na toto „hľa, tu som“ vyslovené Bohom, ktoré sumarizuje všetku vôľu spásy a priblíženia sa k nám, odpovedá podľa prorokovho pozvania radostná pieseň Jeruzalema. Ide o veľmi dôležitý historický okamih. Je to koniec Babylonského vyhnanstva, pre Izrael je to možnosť znovuobjaviť

Boha a vo viere – vo viere – znovuobjaviť seba samého. Pán sa stáva blízkym a „malý zvyšok“, teda malý ľud, ktorý zostal po vyhnanstve, „malý zvyšok“, ktorý vo vyhnanstve vytrval vo viere, ktorý prešiel krízou a neprestal aj naďalej veriť a dúfať ani uprostred tmy, ten „malý zvyšok“ bude môcť uvidieť Božie zázraky.

V tomto bode prorok pripája radostný spev: *«Aké milé sú na horách nohy posla blahozvesti, čo oznamuje pokoj, zvestuje blaho, oznamuje spasenie, hovorí Sionu: „Tvoj Boh kraluje.“ [...] Plesajte, jasajte spolu, sutiny Jeruzalema»*, – sutiny musia spievať, lebo je tu vyslobodenie, je tu obnova – *«Plesajte, jasajte spolu, sutiny Jeruzalema, veď Pán potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem! Pán si obnažil sväté rameno pred očami všetkých národov a všetky končiny zeme uvidia spásu nášho Boha»* (Iz 52,7.9-10). Až potiaľto to bol Izaiáš. Tieto Izaiášove slová, pri ktorých sa chceme trochu pristaviť, sa odvolávajú na zázrak pokoja a robia to veľmi osobitným spôsobom, upieraním svojho zraku nie na posla, ale na jeho nohy, ktoré bežia rýchlo: *«Aké milé sú na horách nohy posla blahozvesti...»*.

Zdá sa to byť ženích z Piesne piesní, ktorý beží za svojou milovanou: *«Hľa, on prichádza! Po horách skáče, po vrškoch hupká»* (Pies 2,8). Tak aj posol pokoja beží prinášajúc radostnú zvesť oslobodenia, spásy a rozhlasujúc, že Boh kraluje.

Boh neopustil svoj ľud a nenechal sa premôcť zlom, lebo on je verný, jeho milosť je väčšia než hriech. Toto sa musíme naučiť. Lebo sme tvrdohlaví! A nevieme sa tomu naučiť. Položím však otázku: Kto je väčší – Boh či hriech? Kto? [*zhromaždenie: Boh!*] Nie ste však o tom presvedčení! Nepočujem dobre! [*zhromaždenie: Boh!*] Boh! A kto nakoniec zvíťazí? Boh či hriech? [*zhromaždenie: Boh!*] A je Boh schopný zvíťaziť aj nad tým najväčším hriechom? Aj nad tým najzahanbujúcejším hriechom? Aj nad tým najstrašnejším hriechom, nad najhorším zo všetkých hriechov? Je schopný nad ním zvíťaziť? [*zhromaždenie: Áno!*] A táto otázka nie je ľahká. Uvidíme, či je medzi vami nejaká teologička či teológ, aby odpovedal: Akou zbraňou víťazí Boh nad hriechom? [*zhromaždenie: Láskou!*] Výborne! Je tu mnoho teológov! Výborne!

A toto – že Boh víťazí nad hriechom – znamená, že „Boh kraluje“; toto sú slová viery v Pána, ktorého moc sa skláňa nad ľudstvom, znižuje sa, aby ponúkol milosrdenstvo a oslobodil človeka od toho, čo v ňom deformuje krásny Boží obraz, lebo keď sme v hriechu, Boží obraz je zdeformovaný. A naplnením veľkej lásky bude práve kráľovstvo nastolené Ježišom, to kráľovstvo odpustenia a pokoja, ktoré oslavujeme Vianocami a ktoré sa definitívne uskutočňuje na Veľkú noc. A tou najkrajšou radosťou Vianoc je vnútorná radosť pokoja: Pán zmazal moje hriechy, Pán mi odpustil, Pán bol ku mne milosrdný, prišiel ma zachrániť. To je radosť Vianoc.

Toto sú, bratia a sestry, dôvody našej nádeje. Vtedy, keď sa všetkému zdá byť koniec, keď sa tvárou v tvár mnohým negatívnym skutočnostiam viera stáva namáhavou a prichádza pokušenie povedať, že nič viac nemá zmysel, hľa, je tu naopak dobrá správa nesená tými rýchlymi nohami: Boh prichádza uskutočniť niečo nové, nastoliť kráľovstvo pokoja; Boh „si obnažil svoje rameno“ a prichádza priniesť slobodu a útechu. Zlo nebude

navždy víťaziť, bolesť má svoj koniec. Zúfalstvo je porazené, lebo Boh je medzi nami.

A aj my sme súrení trochu sa prebudiť, tak ako Jeruzalem, podľa prorokovho pozvania; sme povolaní stať sa mužmi a ženami nádeje, spolupracujúc na príchode tohto kráľovstva svetla adresovaného všetkým, mužom a ženám nádeje. „Ja však v nič nedúfam, pre mňa je všetkému koniec“ – to je kresťan, čo nie je schopný hľadiť na horizonty nádeje a pred jeho srdcom stojí jedine múr. Boh však rúca tieto múry prostredníctvom odpustenia! A pre to je tu naša modlitba, aby nám Boh dal každý deň nádej a aby ju dal všetkým. Tú nádej, ktorá sa rodí vtedy, keď vidíme Boha v jasličkách v Betleheme. Posolstvo Dobrej zvesti, ktoré nám bolo zverené, je naliehavé, aj my musíme utekať, tak ako posol na horách, lebo svet nemôže čakať, ľudstvo má hlad a smäd po spravodlivosti, pravde, po pokoji.

A uvidiac drobné betlehenské Dieťaťko maličká sveta spoznajú, že prísľub sa naplnil, posolstvo sa uskutočnilo. V práve narodenom dieťatku, vo všetkom odkázanom na pomoc, zavinutom v plienkach a uloženom v jasličkách, je ukrytá všetka moc Boha, ktorý zachraňuje. Je treba otvoriť srdce – Vianoce sú dňom, kedy treba otvoriť srdce – je treba otvoriť srdce voči toľkej maličkosti, ktorá je tam, v tom Dieťatku a voči toľkému úžasu, ktorý je tam. Je to úžas Vianoc, na ktorý sa s nádejou pripravujeme v tomto čase Adventu. Je to prekvapenie Boha – Dieťaťa, chudobného Boha, slabého Boha, Boha, ktorý opúšťa svoju veľkosť, aby sa stal blízkym každému z nás. Ďakujem.

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -zk, jb-